

תפ"ח 30875/04/17 - מדינת ישראל נגד פיראש אלעומרי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
תפ"ח 17-04-30875 מדינת ישראל נ' אלעומרי

לפני: כב' סגן הנשיאה, השופט נתן זלוט'ובר - אב"ד

כב' השופט שלמה פרידלנדר

כב' השופטת דינה כהן

המאשימה: מדינת ישראל
על ידי ב"כ - עו"ד מסעד מסעד
נ ג ד

הנאשם: פיראש אלעומרי (עצור) על ידי ב"כ - עו"ד אביגדור פולדמן, סמא חורי ועומר
חמאיסי

גזר דין

השופט נתן זלוט'ובר, ס. נשיאה - אב"ד:

הנאשם הורשע, על פי הודהתו, בעובדות כתוב אישום מתוקן לאחר הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעונש:

הנאשם הינו אזרח מדינת ישראל.

בין הנאשם ובין מוחמד מסרי ומhammad לווייסי קיימת היכרות מוקדמת.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, הועסקו מסרי ולואיסי בסניפי סופרמרקט "킹 סטור אלמשהדאוי" - מסרי שימש כסגן מנהל סניף באר שבע ולואיסי שימש כסגן מנהל סניף קלנסווה.

عبدלה אבו עיש הועסק אף הוא באותה תקופה בסניף באר שבע.

הנאשם, מסרי ולואיסי היו פעילים בתנועה האסלאמית, קודם למועד ההכרזה על הוצאתה אל מחוץ לחוק. הנאשם ניהל את עמותת "יוסף הצדיק" העוסקת בענייני אסירים ומשתיכת לתנועה האסלאמית.

בחודש נובמבר 2015, לאחר הוצאה התנועה האסלאמית מחוץ לחוק, הוקם אוהל מחאה באום אל פחים, בין היתר, בסיעו של הנאשם. הנאשם שהה באוהל המחאה במשך ימים רבים. במחצית השנייה של חודש נובמבר, הגיעו מסרי

ולויסי לאוהל המחאה בו שהה הנאשם.

לביקשת הנאשם, פנו השלשה לשוחח ביחידות מחוץ לאוהל המחאה. במהלך השיחה, הביע הנאשם מורת רוח מההחלטה להוציא את התנועה האסלאמית מחוץ לחוק ואמר שלא יתכן שתתנוועה האסלאמית תעלם ללא זכר, ללא כל הבעת מחאה והתנגדות. בתגובה להחלטה האמוריה, הציע הנאשם למסרי ולויסי לכתוב באוצר מגורייהם כתובות קיר כגן "התנועה האסלאמית ק'ימת", "התנועה האסלאמית ממשיכה להתקיים", מסרי ולויסי הסכימו להצעתו.

בהתאם לסיכום ביניהם, ביום 25.11.2015 נסעו מסרי ואבו עיש ברכבו של מסרי לרות ולבס"פה, שם ריסטו על קירות מבני ציבור את המשפטים הבאים: "התנועה האסלאמית הייתה כאן" וכן "התנועה האסלאמית חזקה ותשאר".

זמן מה לאחר מכן, הגיעו מסרי ולויסי לאוהל ושוחחו עם הנאשם מחוץ לאוהל, לאחר שנתבקשו על ידי הנאשם להניח את הפלאונים שלהם בצד כדי למנוע האזנות סתר. במהלך שיחתם עדכנו מסרי ולויסי את הנאשם בעניין כתובות הקיר. במסגרת שיחתם, החליטו השלשה לבצע פגוע טרור בישראל, על רקע הוצאה התנועה מחוץ לחוק וכאות תמייה בתנועה האסלאמית. בכך קשרו השלשה קשר לביצוע פגוע טרור במדינת ישראל.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, שיתף מסרי את ابو עיש בתכניות לבצע פגוע טרור בישראל, וביקש את עזרתו באיתור מקום מתאים לביצוע פגוע טרור באזור הדרום.

מסרי העירק שתחנת אוטובוס או בסיס צבאי יהו יעד מתאים להרג חילוי צה"ל בפגיעה, כאשר המתכוון לפגיעה הטרור הוא: ירי על החילים, דריסה, דקירה או אחר.

במועד מאוחר יותר, במסגרת נסעה משותפת של מסרי ואבו עיש ברכבו של מסרי, באיזור ערד ודימונה, במטרה לאתר מקום מתאים לביצוע הפגוע, תרו השניים אחר מקום הנמצא באזור פתוח יחסית, על מנת שלאחר ביצוע הפגוע كل יהיה להימלט. בין היתר, נבחנו תחנת המשטרה בערד ותחנות אוטובוס בצומת ערד ובצומת דימונה כמקום פוטנציאלי לפגוע.

בנוסף, במסגרת הקשר ולשם קידומו, תכנן מסרי להשיג רכב שהורד מהכיביש, שיישמש לצרכי ביצוע הפגוע ועל מנת שלאחר הפגוע ניתן יהיה לשורף אותו, מבליל להשאר עקבות. ابو עיש אמרור היה לשמש כנוהג בעת ביצוע הפגוע.

מסרי ולויסי עדכנו את הנאשם אודות התקנון ולאחר שהוצגה לו התקונית, הנאשם אמר למסרי ולויסי שתתקונית לא ישימה ושיעזבו אותה וכן הפגוע לא יצא אל הפועל.

באשר לאישום זה, הורשע הנאשם בעבירות של **קשר לסייע לאויב במלחמה ופרסום ותמייה בהתאחדות בלתי מותרת, עבירות לפי סעיף 92 בצוותם סעיף 99 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ולפי סעיף 58ז לתקנות ההגנה [שעת חירום] 1945, ביום לפי סעיף 24 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016.**

על פי עובדות האישום השני, בתחילת שנת 2016, קיבל הנאשם מידיו לויסי תיק ובו שלטים שלדבריו יכולים לשמש כמערכות הפעלה למטרני חבלה מאולתרים.

ה הנאשם החזיך את השלטים בראשותו במקום מוסתר בקרבת האוהל במשך מספר שבועות.

במהלך שנת 2016, באום אל פחים, העביר הנאשם הנשם שלא למטרות ביטחונית, נשק מסוג תת מקלע מאולתר "קרלו", לידי לויסי, על מנת שיעבירו למסרי, בברא שבע. במהלך החקירה המשטרתית הוגש הנאשם, שמסוגל להרוג אדם, לידי משטרת ישראל על ידי מסרי.

באשר לאישום זה, הורשע הנאשם בעבירות נשק לפי סעיף 144(א), (ב) ו-(ב2) לחוק העונשין.

ראיות וטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טען, כי מדובר באזרח ישראלי שתכנן לבצע פגוע יחד עם אחרים ובכך פגע בביטחון המדינה ובביטחונו הציבור. כן ציין כי הנאשם הורשע בשני אישומים, המשתרעים על פני מועדים שונים ובמקומות שונים ולפיכך יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום, שכן מדובר באירועים שונים. לדבריו, מדובר בעבירות חמורות והראיה לכך היא העונש העומד בצדן, בעניינו, יש חומרה יתרה שכן מדובר באזרח ישראלי. כמו כן, בנסיבות העניין אין לייחס משקל ל"מבחן התוצאה" ולעובדה שבסופו של יומם לא נגרם נזק בפועל. למעשה של הנאשם קדם תכנון וקשרית קשר עם אחרים ויש בכך כדי ללמד על כך שהוא חדור מטרה ונחוש לנוקם את הוצאה התנועה האסלאמית מחוץ לחוק. הנזק הצפוי מביצוע העבירות הוא עצום, הוצאה לפועל של פגוע בשטחה של מדינת ישראל מלאה בפוטנציאל לפגיעה בנפש.

באשר לחלקן היחסי של הנאשם בbrities העבירות, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם הוא "המבוגר האחראי" מבין השלושה, הנאשם שהוא זמן רב יותר באוהל המחאה ביחס לאחרים, הוא שהביע מורת רוח על הוצאה התנועה האסלאמית מחוץ לחוק ואף ציין בפני האחרים "שלא יתכן שה坦ועה האסלאמית תיעלם ללא זכר" ובקיש מהם לרסס כתובות של התנועה האסלאמית. הנאשם ביקש מהאחרים לדבר ביחידות מחוץ לאוהל וביקש שייניחו את הפלאונים בצד. אכן, בסופו של דבר הנאשם ביקש ממיסרי ולויסי לא להוציא את התכנית אל הפועל, אך לא בשל חרטה אלא כי סבר שה坦ועה לא ישימה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה הנוגעת למדיניות הענישה הנהוגה.

בהതאם לאמור טען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין הוא 13-8 שנות מאסר, ובנוסף ביקש להשיט מאסר מותנה וקנס כספי.

באשר לאישום השני ציין ב"כ המאשימה, כי עבירות הנשק טומנות בחובן פוטנציאלי סיכון אדיר לשלום הציבור וביטחונו, נשק שمحזק שלא כדין בדרך כלל משמש לפעולות עבריינית שלצדיה חש ממש לפגיעה בח"י אדם. במקרה זה, מידת הפגיעה בערך החברתי היא ברובד הבינוני, לאור סוג וכמות הנשק שהועבר.

ה הנאשם הסתר שלטיטים שלטענת לויסי היו מייעדים להפעלת מטען חבלה מאולתרים וכן החזק והעביר נשק מסוג "קרלו". מדובר בנשק קטלני ושימוש בו מלאה בפוטנציאלי נזק עצום לח"י אדם, אותו כאמור העביר לידי מסרי באמצעות לויסי. העברה של נשק מלאה בפוטנציאלי סכנה בפני עצמה.

לאור האמור, מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין הוא 40-25 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס כספי. ב"כ המאשימה טען, כי יש לגוזר את העונש ברובד האמצעי של המתחם ולבקר את השיקולים הנוגעים להרתעת הרבים והיחיד.

ב"כ המאשימה הגיש את הרישום הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם הורשע בעבירות ביטחונית בשנת 1991 - גילוי חזדהות עם ארגון טרוריסטי וכן עבירות של ניסיון להצתה, איום בכתב לרצוח, ניסיון לרכישת/החזקת נשק שלא כדין וקשרת קשור לעשות עוון. כן הורשע בעבירה של תקיפת עובד ציבור. העבירות התיחסנו ولكن משקלו של העבר הפלילי נמוך.

ב"כ הנאשם טعن, כי המתחם שהוצע על ידי ב"כ המאשימה מנתק מהעבירה ומהפსיקה הנוגגת. הנאשם הודה שהוא חבר בתנועה האסלאמית לפני שהוצאה מוחוץ לחוק, יש לזכור שזו הייתה תנועה מרכזית של ערבי ישראל. בהמשך ישנה החמרה, אך חשוב לזכור שכאשר מסרי ולויסי שיתפו את הנאשם באשר לתוכנית שהגנו לבצע - פעולה טרור חמורה ביותר, הנאשם אמר להם שהתוכנית לא ישימה וכן הפיגוע לא יצא אל הפועל. לדבריו ב"כ הנאשם, אם הנאשם היה אומר להם לא להוציא את התוכנית אל הפועל בשל סיבה אחרת, השניים היו פונים לגורם אחר על מנת שיוציאו תוכניתם אל הפועל, ועל כן לטענתו, הנאשם למעשה מנע את פעולה הטרור. עוד ציין, כי מבחינת עברו הפלילי של הנאשם עולה, כי בילדותו אכן הודה עם ארגון טרור, אף מזמן התחתן ונולדו לו ילדים והוא זנה זאת, הוא רק כעס שהוציאו את התנועה האסלאמית מוחוץ לחוק.

האישום השני, אינו אישום ביטחוני, עניינו בעבירות נשק. לויסי אמר שבתיק שה הנאשם קיבל והחייב יש שלטים שיכולים לשמש למערכות הפעלה - אך אמו לא יודעים אם זה נכון. המתחם בעבירות נשק הוא בין שנה לשנתיים מאסר ושאף מתחם של 6 חודשים בגין עבירות נשק.

לטענת ב"כ הנאשם, יש בעובדה שה הנאשם מנע את הוצאה התוכנית אל הפועל כדי להקறין על כל כתוב האישום, לרבות האישום השני ולהעמיד את העונש ברף התחתון של המתחם. עוד ציין, כי הנאשם אדם לא לחמני ומנסה לחזור לחיו הרגילים, הוא עזב את הדרכו הזאת. הנאשם עשה טעות אך זה לא מוכיח אישיות מסוכנת.

ה הנאשם בן 46, אב לשניים, ניהל עמותה דתית, היה קשור לתנועה האיסלאמית, ניהל עמותה של תמיכה ושיקום אסירים שיצאו. הנאשם מצטער.

ה הנאשם אמר בבית המשפט כי הוא לוקח אחריות על חלקו באירועים. אף פעם לא דגל באלים ומשנת 2007 הוא לא היה בכלל ועבד בעבודת לטובת הציבור וגם כשהיה בוועדת המיעקב העליונה היה לוקח את האישורים עם המשטרה ורכץ המודיעין והיה מפסיק כל ניסיון לאלימות. לדבריו, יש לו עכשו משפחה והוא רוצה לגדל את ילדיו ולחזור לחיהם נורמטיביים.

דין והכרעה

א. העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות הפוגעות בביטחון מדינת ישראל וחומרות תחת עצם קיומה של המדינה. כוחות הביטחון על כל זרועותיהם, עושיםليلות כנים במלחמה נגד ארגוני הטרור אשר מטרתם המוצהרת הינה פגיעה במדינת ישראל, באזרחות, בשלומם, בביטחוןם ובחייהם. כל ניסיון לפגוע בביטחון מדינת ישראל ובביטחונן חיליה צריך להיענות בענישה ממשית ומוחשית.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט פרוקצ'יה בע"פ 9349/07 איסמעיל חמד נ' מדינת ישראל (23.6.08):

"**מדינת ישראל** חבה חובה עליונה להגן על תושביה, ובכלל זה גם על חייליו צה"ל המופקדים על ביטחון המדינה. מעשי טרור המכוננים לפגוע בח"י ישראלים - חיילים או אזרחים - מחייבת ענישה מחמירה במיוחד, אשר תטמיע את מסר הגמול וההרעה כלפי כל מי שמעורב בפעולות בלתי חוקית המסכנת חיים... בסוג זה של עבירות הנسبות האישיות של הנאשם מתגדדות משקלן לנוכח חומרת המעשים והסיכון הטמון בהםם, למען ידע כל גורם עוין למדינה ולתושביה כי הוא צפוי לעונש חמור ביותר אם ימצא מעורב בפעולות טרור שנועדו לפגוע בביטחון אזרח ישראל, ולקטול חיים".

ב. העובדה כי הנאשם הוא אזרח ישראלי מעצימה את חומרת הנסיבות שיש בה אף פגיעה בנאמנות האזרחית למדינה. בית המשפט חזר לא אחת על כך שיש להחמיר את הענישה כאשר הנאשם בעבירות ביטחונית הוא אזרח ישראלי.

ראו לעניין זה סעדי נ' מדינת ישראל ([הורסם בנבז], 22.12.03)).

"התקופה בה אנו חיים היא עקובה מדם, והכל, ובעיקר אלה החיבטים נאמנו למדינת ישראל, מצוים לנתקוט בכל אמצעי אשר עשוי לצמצם את היקף של מעשי הטרור. לאותה מטרה מצוים גם בתא המשפט להרים את תרומתם כדי להרטיע את הרבים" סעדי נ' מדינת ישראל ([הורסם בנבז], 22.12.03). **קישק נ' מדינת ישראל** ([הורסם בנבז], 16.5.06) (16.5.06).

"אכן, עבירות ביטחון חמורות הן יהא מבצען אשר יהיה, אך הן חמורות פי כמה כאשר מבצעיהן נמנים עם אזרח המדינה ותושביה החוברים אל הגורעים שב貌בי המדינה ומסיעים בידם לבצע פעולות טרור" אבו קישק נ' מדינת ישראל ([הורסם בנבז], 16.5.06).

ג. על חומרת העבירות ניתן ללמידה מסעיף 92 לחוק העונשין, הקובע:

"**קשר או נסיך לעבורה עבירה לפי פרק זה** (וסעיף 99(א) בכללו), **דיןם כדין מעשה העבירה**".

מעשים מסוג זה אינם מותנים "**בניסיון המעשים בפועל**", והענישה המחייבת נדרשת "גס שעשה שהמעשים לא נשאו פרי", נוכח "**פוטנציאלי הפגיעה**" הגלום בהם (ראו לעניין זה, **עימאד חמד נ' מדינת ישראל**, פסקה 5, [הורסם בנבז] ניתן ביום 28.6.2012).

ד. בעפ' 4910/13 **אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל** [לא פורסם, ניתן ביום 29.10.2014] ציינו המבחן שהתפתחו בפסקה לצורך הכרעה בשאלת האם עסקין באירוע אחד או במספר אירועים נפרדים:

"האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובנסיבות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה למת-פעולות או שמא בשרשראת פעולות עוקבות של אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנערבות בגוףו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ושבמסגרתו מתמקדים בנזקם שגרמה התנהגוו של העבריין לנכgui העבירה ובainteres החברתי שנפגע. במסגרת

מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא עתיקר - שאלת ריבוי הנפגעים, בהקשר זה נקבע והודגש בשורת פסקי דין כי כאשר מדובר במספר נפגעים מוגע אחד או מספרם מינ' יש לכל אחד מהנפגעים אינטרס עצמאי לשמרה על שלום גופו, אשר מטה את הcape לטובות "פיצול" המעשים והעונשים".

המדובר בשני אישומים המהווים שני איורים נפרדים, אין מדובר ביחידת מתמשכת או בשרשראת פעולות עוקבות, אלא במעשים נפרדים הן מבחינת הזמן והן מבחינת המקום. בעניינו, יש לקבוע מתחמי עונשה נפרדים לכל איורע ועונש כולל בגין שני האירועים.

ה. במעשו, הנאשם פגע באופן חמור בערכיהם החברתיים של ביטחונה וריבונותה של מדינת ישראל, זכותם של תושביה לחיות במדינה בביטחון ובשלום.

פגיעה זו היא חלק מהמציאות הביטחונית הקשה באזוריינו. מדינת ישראל נמצאת במצב יומיומי בארגוני הטרור וכל גורם אשר לוקח חלק וمسייע בפעולות הטרור מהו חלק משרשת המותם ומעמיק את הפגיעה בביטחון המדינה, גם אם אין הדבר נעשה במסגרת ארגון טרור.

. ה. הנאשם הוא הרוח החיים מאחורי ביצוע העבירות. הוא שאמר למסרי ולויסי כי לא יתכן שה坦ועה האסלאמית תיעלם ללא זכר ולא כל מחאה והתנגדות. הנאשם הציע לשניים לכתוב כתובות קיר באזורי מגורייהם ומואחר יותר קשוו השלושה קשר לבצע פיגוע טרור במדינת ישראל. הנאשם לא היה זה שתכנן את פרטי הפיגוע לרבות המקום בו יבוצע, אך הוא שהשפיע על מסרי ולויסי לבצע את העבירות.

לדברי הסנגור, אם הנאשם היה אומר להם לא להוציא את התכנית אל הפעול בשל סיבה אחרת, השנים היו פונים לגורם אחר על מנת שיוציאו תוכניתם אל הפעול, ועל כן לטענתו, הנאשם לטעמה מנע את פעולה הטרור מלבד בדברי הסנגור אין לטענה זו כל אחיזה. הנאשם לא התחרט, לא הסגיר את חבריו והסיבה לדבריו אינה אלא מה שנאמר במפורש על ידו לחבריו, דהיינו שה坦ועה אינה בת ביצוע.

רבות דובר על הנזק הפסיכיאלי שבפיגוע הטרור - ירי על חיילים, פיגוע דקירה או כל פיגוע אחר שנoud לגורם למותם של חיילים ואזרחים טומן בחובו פוטנציאלי לפגיעה בנפש. לצערנו, מדינת ישראל, תושביה ואזרחייה למוד' ניסיון בעניין זה, הן בשל ניסיונות דומים המתרחשים חדים לבקרים והן בשל פיגועים שיצאו אל הפעול וגבו מחיר כבד מאוד.

באשר לעבירות הנشك, חלקו היחסי של הנאשם קטן יותר. הנאשם קיבל מלויסי תיק שבו, לטענת לויסי, שלטים שיכולים לשמש כמערכות הפעלה למטרני חבלה מאולתרים. הנאשם החביאו למשך מספר שבועות ובמקרה אחר העביר הנאשם נשחק, שלא למטרות ביטחונית, כדי לויסי על מנת שיעבירו למסרי.

הgam שהעברת הנشك לא נעשתה לשם מטרות ביטחונית, החומרה הנעוצה בעבירות נשחק, נוגעת לעובדה כי אין לדעת לאן הנشك יתגלגל ולמה ישמש בסופו של יום, כאשר ברור לכל המעורבים, כי העברת נשחק בצורה בלתי חוקית, ככל הנראה תשמש לפעולות שאינה חוקית.

בית המשפט העליון קבע לאחרונה בע"פ 14/2398, **ענאן אלהוזיל נ' מדינת ישראל**

"... אחזור ואדגיש את מדיניות החרמלה בעבירות נشك, שבאה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין של בית משפט זה בשנים האחרונות... לזמןוט הבלתי נסבלת של נشك חם בידי מי שאינו מורשים לכך. יש פוטנציאל לשמש לחיסול חשבונות' ול'פתרון סכסוכים', כמו גם לעבירות חמורות נוספות. המיצאות בארץנו מוכחים כי הקילישה אודות האקדח במערכת הראשונה אינה מדוקית, באשר לעיתים מזומנים האקדח אינו ממתייע עד למערכת האחونة ויורה קודם לכן. מכאן, שבUberot כוון דא גם לשיקולי ההרתהה משקל של ממש".

.2. מדיניות הענישה הנוהגה בעבירות בטיחניות אינה אחידה לאור הספקטרום הרחב של העבירות, מידת מעורבותו היחסית של הנאשם ופוטנציאל הפגיעה הכלומ בכל עבירה. עם זאת, ככל, נוקט בית המשפט בענישה מחמירה כלפי הפוגעים בביטחון המדינה, חייליה ותושביה:

.1. ע"פ 6008-15 **אנס עויסאת נ' מדינת ישראל** - המערערים הורשו, על יסוד הודאתם, בעבירה של קשרית קשור לסיווע לאויב בזמן מלחמה. המערערים 1 ו-2 החליטו לבצע פיגוע טרור נגד אזרחים יהודים בירושלים. הם תכננו להתלבש בלבוש חרדי ולבצע פיגוע ירי באולם שמחות המיעוד לציבור החרדי, ערכו בירורים על רכישת רובה מסוחר נشك ואף נפגשו עם הסוחר מספר פעמים. בהמשך, צירפו השניים את המערער 3 לתכניתם, אשר סייעו בגיוס הכספיים לקניית הרובה. בסמוך, נסעו השלושה לאולם השמחות, בחנו את המקום והחליטו על נתיב לפיגוע. בחודש ינואר התגלו סכוך בין השניים לבין המערער 3 והשניים צירפו לתוכניתם אדם אחר במקומו עמו החליטו לבצע את הפיגוע. בתחילת שנת 2013, פנה המערער 3 למערער 1 והציע לו להצטרף אליו ביצוע פיגוע לעבר מטרות יהודיות והמערער 1 סירב. בית המשפט המחויז קבע את מתחם העונש בגין שלושת המערערים בתחום של 10-6 שנות מאסר בפועל וגורר על המערערים 1 ו-2 עונש של 8 שנות מאסר בפועל ואילו על המערער 3 עונש של 7 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא התערב בעונש וכיון: "חוורת העבירות בהן הורשע המערער והסתנה הכלומה באפשרות של מימוש תוכניתו מחייבים אותנו לנ��וט בענישה חממירה. אך מצטרפים שיקולים של הרעתה הרבה, להם נודע מקום דומיננטי בסוג העבירות בהן עסוקין".

.2. ע"פ 6467/12 **גייחאד אטונ נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע ע"פ הודהתו בעבירות של מגע עם סוכן חז', חברות בארגון טרוריסטי, פעולה ברכוש למטרות טרור ומטען שירות לארגון טרוריסטי וכן הורשע לאחר ניהול הוכחות, בקשרית קשור לס"ע לאויב במהלך המלחמה. ביום"ש קמא גזר על המערער ארבע וחצי שנות מאסר לRICTO בפועל ושנת מאסר על-תנאי. המערער, אזרח ישראלי, ה策ך לארגון החמאס. המערער שהה במטה הצלב האדום במשך חדש ימים "סייע בארגון המלחאה והשזהות במקום".

המערער יצר קשר עם פעיל בארגון החמאס, העביר בהוראתו כסף לפעילים בארגון והתענין במצבם של אסירים הפעילים בארגון והאם קיבלו מענק מהארגון. המערער נענה להצעתו של פעיל בכיר בארגון החמאס לבצע פיגוע ירי רב נפגעים בירושלים; הוא קיבל כסף לצורך הוצאהה של התוכנית מהכח אל הפועל; גיס את קרוב משפחתו, למשימה; והתקoon לרכוש כלי וריה. הפעילות המתוכננת סוכלה על-ידי גורמי הביטחון עם מעצרו של המערער ושל בן משפחתו. בית המשפט העליון לא התערב בקביעת בית המשפט המחויז ואף נקבע כי העונש נוטה לקולא.

3. **תפק (י-מ) 13-09-26637 מדינת ישראל נ' חמדי רומאנה** - הנאשם הורשע ע"פ הודהתו בעבירות של קשרית קשר לשימוש לאויב במלחמה וקשרת קשר לפשע - "יצור נשך", בשל כוונתו לבצע פיגוע רבים. הנאשם החליט להכין מטען חבלה ולהניחו במקום הומה אדם בירושלים כדי לרצוח מספר רבים ישראליים. כדי למשת תוכנית זו, לימד הנאשם כיצד להכין חומר נפץ ומטען חבלה באמצעות הדרכה שמצא באינטרנט ופועל לאייסוף חומרים כימיים שונים מהם ניתן להכין חומר נפץ. הנאשם הפך חדר ב بيתו למעבדה ניסיונית לייצור מטען חבלה. לשם אייסוף החומרים יצר הנאשם קשר עם שלושה תושבי רמאללה אשר מסרו לידי חומרים שונים שנועדו להכנת מטענים. כמו כן, פנה הנאשם אל אחד מהם וביקש שישיג עבורו אקדח.

נקבע כי מתחם הענישה הינו בין 6 ל-10 שנות מאסר ונגזרו על הנאשם 8 שנות מאסר בפועל.

4. **ע"פ 4053 פלוני נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירה של קשרית קשר לשימוש לאויב במלחמה והוטל עליו עונש של 9 שנות מאסר בפועל.

המערער אזרח ישראלי, הסכים לשימוש לאדם אחר לבצע פיגוע בכך שסייעו לו עם מטען החבלה ממוחסום דיר שurf אל טيبة, בתמורה המערער היה צריך לקבל מטען חבלה אחד, בסופו של יום המערער לא עשה דבר במסגרת הקשר והתכוון לא יצא אל הפעול.

בית המשפט העליון לא התערב לעניין העונש.

לענין עבירות הנשך:

5. **עפ 9702 סامي ابو אלולiae נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע על פי הודהתו בעבירה של נשיאת והובלת נשך ללא רשות וכן בעבירה של נשיאת והובלת תחמושת ללא רשות.

המערער נהג ברכבו מראמלה לבתו שבקלנדיה והבחן בנוסע ברכב אחר משליך תיק לעבר צד הדרן, זמן מסוים לאחר מכן שב המערער למקום וחיפש אחר התקיק. המערער גילה בתוכו לתת מקלע מאולתר, קט מתקנית המתאימה לרובה סער 16-M, שתי מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורי 9 מ"מ. המערער נשא עימו את התקיק ובו הנשך והתחמושת לחנות שברשותו, שנמצאת בסמוך לביתו בקלנדיה, והחביא הכל בארון שכנות.

בית המשפט המחויז גזר על המערער עונש של 18 חודשים מאסר בפועל.

ברוב דעות, בית המשפט לא התערב לעניין העונש.

6. **ע"פ 8133 יונס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.4.2017) - המערער הורשע בהחזקת נשיאת נשך שלא כדין, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, וUBEIRUT נהיגה ללא רישון ולא פוליסט ביטוח. על פי כתוב האישום שהוגש נגדו, המערער נהג ברכב ללא רישון כלצידנו נאשם נוספת. לאחר

שהבחן ברכב משטרת האיז המערער את נסיעתו, פגע ברכב המשטרתי, ולאחר מכן עצר את רכבו וברח מהמקום. גם הנאשם הנוסף ניסה לברוח מהרכב, כשהוא אוחז בתיק שבו נמצא שני תתי מקולע מאולתרים, שלוש מחסניות וקופסת תחמושת. בית המשפט המחויז העמיד את מתחם העונש ההולם על 12 עד 36 חודשים מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 14 חודשים מאסר. ערעורו של המערער על קולות העונש נדחה ובית המשפט העליון ציין, כי העונש שהושת עלי נוטה לפחות.

. 7. **עפ' 5646 סאמח תיאווי נ' מדינת ישראל** - המערער וייסאם הורשו בעבירה של החזקת נשק בצוותא חדא לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא) וסעיף 29 לחוק העונשין.

המערער וייסאם החזיקו ברכב בו שהוא אקדח מסוג W&S, טען במחסנית ובה 5 כדורים, שהווטמנו תחת שטיח שהוא מונח לרגלו של וייסאם. מתחם העונש שנקבע הוא 9-36 חודשים מאסר ונגזרו על המערער 15 חודשים מאסר בפועל.

ערעורו על חומרת העונש נדחה ובית המשפט העליון הדגיש:

"חזקת נשק שלא כדי היא עבירה חמורה המתואמת על שלום הציבור ובתחנו ומגלמת בתוכה פוטנציאלי לגרימת נזק קטלני. על כן, היא מחייבת עונישה אשר תՐתיע את היחיד והרבם. יש ליתן משקל בכל מקרה לטיון הгалום בכך ששנק בעל פוטנציאלי קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעלי פיקוח מוסדר של הרשות, כאשר המחזק נתן תמיד לטיון שיתפהה לשימוש בנשק, ولو ברגעי לחץ ופחד" (ע"פ **3300/06 אבו סנינה נ' מדינת ישראל** (15.08.2006)).

. 8. **ע"פ 2892/13 אודטאללה נ' מדינת ישראל** (29.09.2013) - המערער הורשע בעבירות של נשיאה והובלה של נשק שלא כדי והסתייעות ברכב לביצוע פשע, ונדון לעונש של 21 חודשים מאסר בפועל.

המערער נהג ברכב כשהוא מוביל אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים מוסתר תחת השטיחון שמתוחת לכיסא הנהג ברכב. יחד עם המערער ברכב היה אדם נוסף. שהבחן המערער בחסימה משטרתית, סטה מנתיבו בדרך לא מוצא ועצר את הרכב. השוטרים הגיעו לרכבו של המערער ומצאו את האקדח.

בית המשפט העליון דחה את הערעור לעניין העונש.

. 9. **ברע"פ 4559/16 מועתאץ נסיראת נ' מדינת ישראל** (22.6.16) רשות ערעור של מבקש אשר הורשע בהחזקת נשק ותחמושת. בית-משפט השלום קבע בענינו של אותו מבקש מתחם עונש הנע בין 9 לבין 24 חודשים מאסר בפועל, וכן הتسويיר החובי שהוגש ונשיבותו האישיות של אותו מבקש מצא לחזור לפחות מהמתחם שקבע וגורר על אותו מבקש ששישה חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבירות, לצד קנס ומאסר על תנאי. בית-המשפט המחויז מרכז-לוד, בע"ג 27108-01-16 קיבל את ערעור המדינה בענינו של אותו מבקש, הדגיש כי מדיניות העונשה הנהוגת היא הטלת מאסר בפועל גם על מי שעז עבירתו הראשונה וגם עת מדובר בנאים נורמטיבי ללא עבר פלילי, והעמיד את העונש על תשעה חודשים מאסר בפועל. בית-המשפט העליון ציין כי: "**מצאתי כי העונש שהשיטה עליו ערצת**

הערעור הוא ראוי ומazon היטב בין מכלול נסיבות העניין ובכללן חומרתה הרבה של העבירה בה הורשע ונסיבותיו המקלות".

10. לאור הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל אנו קובעים, כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בגין האישום הראשון הנ"ו עד 10 שנות מאסר וב בגין האישום השני עד 36 חודשים מאסר. בנסיבות העניין, נראה שרואו לגזר עונש כולל לשני האירועים.

11. בגזרת עונשו של הנאשם בטוק המתחם שנקבע יש להתחשב בנסיבות האישיות, כפי שפורטו על ידי בא כוחו בבית המשפט. הנאשם בן 46 נשוי ואב לילדיהם. לדבריו, עזב את הדרך בה הלך ומנסה לחזור לחיים נורמליים. עברו הפלילי, כפי שפורט לעיל, התישן. כמו כן, הנאשם הודה בביצוע העבירות והביע חרטה על מעשיו.

12. נוכח האמור, אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 8 שנות מאסר לריצוי בפועל, ביכוי ימי מעצרו מיום 22.03.2017.
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו, עבירה בה הורשע בתיק זה, או עבירה בנגדו לפרק ז' לחוק העונשין.
- ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 3 חודשים מאסר תחתון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בטוק 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה تموز תשע"ח, 08 יולי 2018, במעמד הצדדים.

**נתן זלוטובר, שופט אב"ד
דינה כהן, שופטת
שלמה פרידלנדר,
שופט
סגן נשיאה**